

ĆUTANJE

U tugu, pa u krevet
 Pao je moj otac
 Pola kamen, pola srce
 Kaže da nije kriv
 Sami, ćutimo danima
 Kad ustane
 Sitnog me podiže na leđa
 Bauljamo poljem žutog cveća
 Do tvrde obale
 On zabacuje udicu
 Ja golih kolena
 Milujem oštri šljunak
 I slažem mlade ribe
 pa ih polužive vraćam vodi
 Mutna ih guta
 Iz mulja svetli mali belutak
 U šuplji džep krijem ga kao nadu
 Njoj, ako se vrati
 Suncokreti obaraju glave
 Vraćamo se kući
 Hladnoj i praznoj

PUTOVANJE

Julskog dana
 Dugo krotimo auto-put
 Pa hladnim šumama
 Jezdimo pustim brdima
 Nemi festival ruševina
 Gleda nas slepim prozorima
 Nemiri pletu prstima
 Sećanja čute besana
 Noć raskoši tišinu u nama

Točkovi lome kamen makadama
Farovima razdanjujemo tminu
Buljuk mačaka beži u divljinu

HLADNO

Zima dolazi
Moja hladna draga
Dahom zamrzava ruže
Noćas odlazi
Oštrim injem prozore cakli
Pod njenim kaputom ne pevaju ptice
Hladni joj prsti ne greju tišinu
Mrak je prekrio joj lice
Sneg belinom ne razbija tminu

Noćas pada gusto na njen bivši osmeh
Siguran i težak pada na nas
Vetra kosti ječe
Gole i tvrde
Hladne kao njen glas

Nebo noćas ne držim rukama
Pahulje meke beže s njenog ramena
Zimskom noći bez zvezda
Gospodari njeno srce od kamena.

SVAKI DAN

U zoru se
Kao brod
Usidrio novi dan
Dug i beo
Vetar čekao
Putnik je na brodu spavao
Daleku obalu sanjao
Neko ga tamo čekao
Neko ga voleo

U snu, hrabro krotio plaveti daljine...
Probuđenog, plašila ga divlja snaga plime
Uplašenog, vrebale nemani dubine
Na horizontu
Dan je kao brod zamicao
Dug i beo
A ceo u tren oka stao
U zoru
Novi je brod pristao
Na njemu putnika
Ili nema ili su nemi
Spavaju, srećne obale sanjaju

KROV NA VETRU

Tamo gde si
Pada kiša svakog dana
U avgustu već se beli šuma
Ti tuđu kuću zidaš
tvrdim prstima
Mornar si ubogi
Debelom okružen vodom
Spremaš se na put
Papirnim brodom
Otkad si otišao
Jasmin je našu avliju pokrio
A raste sporo
Ti si ga zasadio
Da li me se setiš
U tišini
Kad vetri se umire
Ili si ostario za sećanja nemire?
Srećan i prevaren
Sinoć sam te čekao
Od silne oluje
Golim rukama se branio
Ali krov naše kuće vetar je odneo.